

प्रतिषेधस्थानेतदकरणेऽयं मानं प्रतिषिद्धवानिति मम शत्रुरिति विवृतत्वं भवति तद्द्रव्यमित्यर्थः ॥ १४ ॥ हे परममित्रे शत्रुसमीपे श्वेतकाकीयैः श्वाच एतश्च काकश्च तेषामिमे धर्माः क्रमेण नित्यं जागरूकत्वाय च कितत्वपरं गितज्ञत्वानि तैः उपायैः मित्रधर्मं भजस्व श्वेत इत्यत्रोपादौ श्वेति पररूपं एतौ मृगः ॥ १५ ॥ आरंभांश्च विरोधांश्च महान् पीडुस्तरान् ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रतिकरिष्यंति प्रत्युपकारेण स्वस्वयमादिना उषक

यद्येवं प्रतिषेद्धव्यो यद्युपेक्षणमर्हति ॥ न जातु विवृतः कार्यः शत्रुः सुनयमिच्छता ॥ १४ ॥ रमस्व परमामित्रे विषये प्राज्ञसंमतः ॥ भजस्व श्वेतकाकीयैर्मित्रधर्म मनर्थकैः ॥ १५ ॥ आरंभांश्चास्य महतो दुश्चरांश्च प्रयोजय ॥ नदीवच्च विरोधांश्च बलवद्भिर्विरुध्यतां ॥ १६ ॥ उद्यानानि महार्हाणि शयनान्यासनानि च ॥ प्रति भोगसुखेनैव कोशमस्य विरेचय ॥ १७ ॥ यज्ञदाने प्रशाध्यस्मै ब्राह्मणाननुवर्ण्यतान् ॥ तेषां प्रतिकरिष्यंति तं भोक्ष्यंति वृका इव ॥ १८ ॥ असंशयं पुण्यशीलः प्राप्नोति परमां गतिं ॥ त्रिविष्टपे पुण्यतमं स्थानं प्राप्नोति मानवः ॥ १९ ॥ कोशक्षये त्वमित्राणां वशं कौसल्यगच्छति ॥ उभयत्र प्रयुक्तस्य धर्मो चाधर्म एव च ॥ २० ॥ फलार्थमूलं व्युच्छिद्येत्तेन नंदंति शत्रवः ॥ न चास्मै मानुषं कर्म दैवमस्योपवर्णय ॥ २१ ॥ असंशयं दैवपरः क्षिप्रमेव विनश्यति ॥ याजयेन्विश्वजिता सर्वस्वेन वियुज्यते ॥ २२ ॥ ततो गच्छसि सिद्धार्थः पीड्यमानं महाजनं ॥ योगधर्मविदं पुण्यं कंचिदस्योपवर्णयेत् ॥ २३ ॥ अपित्यागं बुभूषेत कच्चिद्दुष्टे दनाम यं ॥ सिद्धेनौषधियोगेन सर्वशत्रुविनाशिना ॥ नागानश्चान्मनुष्यांश्च रूतकैरुपघातयेत् ॥ २४ ॥ एते चान्ये च बहवो दंभयोगाः सुचिंतिताः ॥ शक्या विषहता कर्तुं पुरुषेण रुतात्मना ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारतेशांतिप० राजध० कालकवक्षीये पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ ५ ॥ राजोवाच न नि कृत्या न दंभेन ब्रह्मन्निच्छामि जीवितुं ॥ नाधर्मयुक्तानिच्छेयमर्थान्सुमहतोऽप्यहं ॥ १ ॥ पुरस्तादेव भगवन्मया तदपवर्जितं ॥ येन मां नाभि शंकेत येन रुत्संहितं भवेत् ॥ २ ॥ आनृशंस्येन धर्मेण लोकेऽस्मिन् जीविषुः ॥ नाहमेतदलंकर्तुं नैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ ३ ॥ मुनिरुवाच उपपन्नस्त्वमेतेन यथाक्षत्रियभाषसे ॥ प्रकृत्या त्वुपपन्नोऽसि बुद्ध्या वा बहुदर्शनः ॥ ४ ॥ उभयोरेव वामर्थं यतिष्ये तव तस्य च ॥ संश्लेषं वा करिष्यामि शाश्वतं त्वनपायिनं ॥ ५ ॥

रिष्यंति ॥ १८ ॥ १९ ॥ धर्माधर्माभ्यां कोशक्षये सति ॥ २० ॥ फलस्य स्वर्गादेः अर्थस्य जयादेः मूलकारणं कोशः व्युच्छिद्येत् विशेषत उच्छेदं गच्छेत् दैवं जयादिकं ॥ २१ ॥ २२ ॥ गच्छसि अवगच्छसि सिद्धार्थः कृत यज्ञादिप्रयोजनः महाजनपीडां तस्मै निवेदयेत् तत्परिहारार्थं आचार्यं च वर्णयेत् ॥ २३ ॥ तद्वारा राज्याजयेदित्याहापीति यद्वा औषधाद्यैरस्य नागादीन्घातयेदितिसार्थः ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति शांतिप० रा० नै० भारतभा० पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ निकृत्तिकपटंचकर्तुमनिच्छोर्धर्मिष्ठस्य क्षीणस्य सामान्यं जघोपायमाह न निकृतेत्यादिना ॥ १॥ २॥ ३॥ ४॥ धांयुवयोः तस्य विदेहस्य ॥ ५॥